

HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2022/915

af 9. juni 2022

om operationelt retshåndhævelsessamarbejde

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 3, og artikel 89 sammenholdt med artikel 292,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde er væsentligt for at imødegå sikkerhedstrusler i Schengenområdet og sikre, at det er velfungerende. Det er afgørende, at en person ikke kan undslippe de retshåndhævende myndigheder blot ved at flytte fra én medlemsstat til en anden. Et styrket grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde mellem alle retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne vil bidrage til at forbedre forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger i Unionen. Et sådant styrket samarbejde dækker grænseoverskridende aktioner mellem to eller flere medlemsstater, såsom forfølgelse over grænserne og observation over grænserne, og tværnationale aktioner, såsom fælles operationer, der omfatter indsættelse af retshåndhævende personale i andre medlemsstater.
- (2) Forfølgelse over grænserne og observation over grænserne er uundværlige instrumenter til operationelt retshåndhævelsessamarbejde, og uden dem kan personer undslippe retshåndhævende myndigheder ved at krydse grænsen for at udnytte, at de befinder sig i en anden jurisdiktion, hvor de retshåndhævende myndigheder ikke kan fortsætte aktionen. Det bør henstilles til medlemsstaterne at tage fat på de eksisterende begrænsninger, som nogle af medlemsstaterne har indført, da de skaber hindringer for, at sådanne operationer kan foretages på deres område. Samtidig med at kompetencerne hos de judicielle myndigheder i hver medlemsstat respekteres, er det også nødvendigt at tilpasse visse regler for deltagelse i grænseoverskridende retshåndhævelsesoperationer for at overvåge og tilbageholde personer i forbindelse med observation over grænserne, forfølgelse over grænserne og fælles operationer.
- (3) Det er nødvendigt at oprette permanente fælles patruljeringer og andre fælles operationskapaciteter for at imødegå kriminelle aktiviteter og de udfordringer for operationelt retshåndhævelsessamarbejde, som den permanente og voksende mobilitet for personer, varer og tjenesteydelser inden for Unionen medfører. Ved at udveksle oplysninger spiller eksisterende strukturer såsom politi- og toldsamarbejdscentre (PCC-centre) en væsentlig rolle i bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet. Hvor det er relevant, bør PCC-centrene være i stand til at støtte fælles patruljeringer og andre fælles operationer på grundlag af fælles risikoanalyser og behovsvurderinger i overensstemmelse med de relevante retlige krav med henblik på at forebygge og afsløre grænseoverskridende kriminalitet begået i indre EU-grænseområder og støtte efterforskning af sådan grænseoverskridende kriminalitet.
- (4) For at medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen kan få et nøjagtigt kvantitativt billede af status for gennemførelse af grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejdsaktiviteter i Unionen, bør det henstilles, at medlemsstaterne på årsbasis indsamler oplysninger og udarbejder statistikker deres operationelle retshåndhævelsessamarbejde og indberetter disse statistikker. Disse statistikker kan give detaljeret kendskab til og en mere indgående forståelse af medlemsstaternes behov og af eventuelle spørgsmål, der er behov for at imødegå på EU-plan.

- (5) Kriminelle netværk udnytter fraværet af kontrol ved Unionens indre grænser til at gennemføre deres kriminelle aktiviteter. Fælles patruljeringer og andre fælles operationer er værdifulde redskaber til bekæmpelse af alle typer grænseoverskridende kriminalitet.
- (6) Hvor det er relevant og hensigtsmæssigt, bør det være muligt for medlemsstaterne at gennemføre henstillingerne om grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde i forbindelse med den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT) for at imødegå identificerede og prioriterede trusler, der er forbundet med grov og organiseret international kriminalitet. Målttede fælles patruljeringer er for eksempel et fleksibelt instrument på grundlag af en efterretningsbaseret politiindsats, som relevante retshåndhævende myndigheder kan tage initiativ til. Medlemsstaterne kan også anvende målttede fælles patruljeringer sammen med andre operationelle opgaver i EMPACT's operationelle handlingsplaner for at håndtere specifikke prioriterede kriminalitetsområder.
- (7) Den begrænsede tilgængelighed af retshåndhævende personale, som medlemsstaterne kan indsætte i udlandet, og manglen på koordineret indsættelse på grundlag af forudgående fælles analyse kan gøre retshåndhævelsessammensætning i andre medlemsstater ineffektiv. For at forenkle den administrative og logistiske forvaltning af fælles patruljeringer og andre fælles operationer bør det henstilles, at der oprettes en støtteplatform med paneuropæisk dimension. Gennem en sådan støtteplatform kan medlemsstaterne udveksle oplysninger om deres behov og facilitere indsættelsen af fælles patruljeringer og andre fælles operationer på en effektiv og virksom måde for at opretholde og styrke den offentlige orden og sikkerhed, forebygge strafbare handlinger og bidrage til at håndtere specifikke kriminalitetsbølger på centrale steder, på bestemte tidspunkter og i bestemte situationer. Støtteplatformen kan, hvor det er relevant, drage nytte af EU-finansiering og administrativ og logistisk støtte fra Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ⁽¹⁾.
- (8) Kommunikation og adgang til tilgængelige oplysninger er afgørende for et vellykket operationelt retshåndhævelsessamarbejde på tværs af grænserne. Det bør henstilles, at medlemsstaterne tillader, at retshåndhævende personale, som udfører aktioner i en anden medlemsstat, har adgang i realtid til oplysninger i EU-informationssystemer via den europæiske søgeportal (ESP) og til medlemsstaternes relevante nationale databaser via mobile løsninger, såsom bærbart udstyr eller retshåndhævelsescomputere monteret i biler, i overensstemmelse med de relevante adgangsrettigheder og den relevante EU-ret og nationale ret. Det bør henstilles, at de oplysninger, som stilles til rådighed af de retshåndhævende myndigheder i en anden medlemsstat, begrænses til det, der kræves af det retshåndhævende personale til udførelsen af deres opgaver i forbindelse med det grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde. Det bør også henstilles, at det retshåndhævende personale, som udfører aktioner i en anden medlemsstat, udstyres med pålidelige og sikre mobile reeltidskommunikationsmidler, der kan forbindes med hinanden, såsom chatværktøjer, der fungerer på tværs af grænserne, så de kan kommunikere direkte med deres myndigheder og værtsmedlemsstatens myndigheder. Det er nødvendigt at sikre interkonnektiviteten mellem sikre kommunikationsmidler på tværs af grænserne, der som minimum muliggør sikker anvendelse af mobile reeltidskommunikationsmidler samt geolokalisering af de retshåndhævelseskøretøjer, der anvendes af det retshåndhævende personale, f. eks. ved hjælp af GPS-sporing eller droner, i forbindelse med en grænseoverskridende retshåndhævelsesoperation.

Det bør derfor henstilles, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres specifikke behov gør brug af de tekniske løsninger, der skal stilles til rådighed af f.eks. Europol på grundlag af rådgivning fra navnlig dets innovationslaboratorium og relevant arbejde og relevante projekter gennemført af Det Europæiske Innovationscenter for Indre Sikkerhed, af særlige ekspertgrupper, såsom den centrale gruppe for sikker kommunikation og Det Europæiske Netværk af Teknologiske Tjenester inden for Retshåndhævelse (ENLETS), samt af projekter såsom BroadWayprojektet. Medlemsstaterne kan også sikre sådan interkonnektivitet ved at forbinde legacysystemer med nabomedlemsstater.

- (9) Et effektivt operationelt retshåndhævelsessamarbejde på tværs af grænserne gør det nødvendigt at bevæge sig i retning af en fælles EU-retshåndhævelseskultur. Det er afgørende for opbygningen af færdigheder, viden og tillid, at der etableres fælles grunduddannelsesprogrammer, såsom dem, der er etableret af Spanien og Frankrig i Valdemoro, udvekslingsprogrammer for elever på retshåndhævelsesområdet og løbende udviklingskurser for retshåndhævende

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

personale og kriminalefterforskere i forbindelse med dette samarbejde. Det er vigtigt, at medlemsstaterne i deres nationale grunduddannelsesprogrammer for elever på retshåndhævelsesområdet medtager muligheden for et kursus om grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne bestræber sig på at tilrettelægge eller tilpasse kurser om grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde i samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2219 ⁽²⁾, og at medlemsstaterne tilbyder sprogundervisning, som skal bruges i forbindelse med den fortsatte nationale uddannelse af personalet.

Der kan laves karriereforløb for elever på retshåndhævelsesområdet og retshåndhævende personale, der færdiggør sådanne uddannelsesprogrammer. Det bør henstilles, at medlemsstaterne fortsætter med at gøre bedst mulig brug af Cepol ved at oplyse Cepol om deres uddannelsesbehov, støtte Cepols aktiviteter og bidrage til at tilpasse deres uddannelsesportefølje til de prioriteter vedrørende grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde, der er fastsat i EU's vurderinger af strategiske uddannelsesbehov (EU-STNA). Det bør henstilles, at medlemsstaterne overvejer muligheden for at skabe omfattende og langsigtede paneuropæiske fælles uddannelses- og udvekslingsprogrammer for elever på retshåndhævelsesområdet og retshåndhævende personale vedrørende grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde.

- (10) I betragtning af vigtigheden af koordinering og samarbejde i forbindelse med de spørgsmål, der behandles i denne henstilling, og navnlig i forbindelse med dens gennemførelse, bør der i den relevante arbejdsgruppe i Rådet være et fast debatpunkt om grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde. Arbejdsgruppen kan tjene som et permanent forum, hvor medlemsstaterne kan drøfte disse spørgsmål, herunder konvergens mellem deres regler og aftaler, andre foranstaltninger med henblik på at fjerne hindringer for effektiviteten af grænseoverskridende retshåndhævende samarbejdsoperationer, rapportering om de fremskridt, der gøres, samt spørgsmål vedrørende nødvendig vejledning og god praksis.
- (11) Det bør henstilles, at denne henstilling gennemføres inden for en rimelig tidsramme. Det bør også henstilles, at medlemsstaterne, så snart det med rimelighed er muligt, indleder en proces med henblik på, hvor det er relevant og hensigtsmæssigt, at gennemgå de nationale regler og bilaterale og multilaterale aftaler med andre medlemsstater for at gennemføre denne henstilling.
- (12) Denne henstilling berører ikke reglerne om at bære og anvende tjenestevåben, herunder i situationer, hvor andre forsvares, at benytte særlige rettigheder i trafikken, at anvende tekniske midler til observation over grænserne eller at foretage identitetskontrol og tilbageholde personer, der forsøger at undgå en sådan kontrol. Reglerne for, hvad der henhører under det retlige samarbejde, eller hvad der kræver godkendelse af en retlig myndighed, bør heller ikke berøres.
- (13) For at sikre sammenhæng bør definitionerne og garantiene i denne henstilling, hvor det er relevant, være baseret på og fortolkes i overensstemmelse med relevant EU-ret, navnlig konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽³⁾ (SGK), særlig artikel 39-46, og Rådets afgørelse 2008/615/RIA ⁽⁴⁾ og 2008/616/RIA ⁽⁵⁾ (»Prümaf-gørelserne«), særlig artikel 17-19 i afgørelse 2008/615/RIA. Det samme gælder for henvisninger til behovet for at respektere national ret, hvor EU-retten allerede henviser til nationale standarder.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2219 af 25. november 2015 om Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2005/681/RIA (EUT L 319 af 4.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseover-skridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

- (14) De fremskridt, der gøres med hensyn til at følge denne henstilling, bør gennemgås efter en vis periode. Derfor bør Kommissionen senest to år efter vedtagelsen af denne henstilling vurdere de fremskridt, der er gjort, og fremlægge en rapport efter at have konsulteret medlemsstaterne. Denne rapport bør drøftes i Rådet med henblik på bl.a., at Kommissionen foreslår retligt bindende EU-retsakter, hvis der er behov for sådanne retsakter på området operationelt retshåndhævelsessamarbejde.
- (15) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (16) Denne henstilling, med undtagelse af afsnit 2.1, 2.2 og 2.3, udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland deltager i, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁶⁾; Irland deltager derfor i vedtagelsen af denne henstilling.
- (17) For så vidt angår Island og Norge udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁷⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁸⁾.
- (18) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽¹⁰⁾ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽¹¹⁾.
- (19) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁷⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹²⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹³⁾ og artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU ⁽¹⁴⁾.

- (20) For så vidt angår Cypern udgør denne henstillings afsnit 2.1 og 2.2 en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (21) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne henstillings afsnit 2.1 og 2.2 en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005.
- (22) For så vidt angår Kroatien udgør denne henstillings afsnit 2.1 og 2.2 en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011,

HENSTILLER:

GENEREL RAMME

- a) I betragtning af at denne henstilling ikke har retligt bindende virkning, henstilles det, at medlemsstaterne følger foranstaltninger heri i overensstemmelse med den relevante EU-ret, navnlig den med bindende virkning
- b) Denne henstilling bør ikke forstås således, at den har til formål at berøre de nationale regler om beføjelser, roller, kompetencer, begrænsninger, garantier eller betingelser, der ikke specifikt er omhandlet i denne henstilling, og som finder anvendelse på de relevante grænseoverskridende operationelle retshåndhævelsessamarbejdsaktiviteter i henhold til EU-retsakter med retligt bindende virkning, herunder SGK og Prüm-afgørelserne, og national ret i overensstemmelse med EU-retten
- c) Denne henstilling er i overensstemmelse med forpligtelsen til at respektere de grundlæggende rettigheder og retlige principper, der er nedfældet i artikel 6 i TEU, herunder adgangen til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang samt de høje databeskyttelsesstandarder, der er fastsat i EU-retten, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽¹⁵⁾
- d) Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage regler og indgå aftaler om et tættere samarbejde, end de foranstaltninger, der er angivet i denne henstilling

⁽¹²⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹³⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

- e) Det henstilles, at medlemsstaterne følger denne henstilling, uden at det berører konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne ⁽¹⁶⁾ (Napoli II-konventionen).

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Formålet med denne henstilling er at styrke operationelt retshåndhævelsessamarbejde mellem retshåndhævende myndigheder.

Operationelt retshåndhævelsessamarbejde omfatter situationer, hvor en medlemsstats retshåndhævende myndigheder arbejder på en anden medlemsstats område i forbindelse med grænseoverskridende eller andre tværnationale aktioner mellem to eller flere medlemsstater, f.eks. i forbindelse med forfølgelse over grænserne, observation over grænserne, fælles patruljeringer eller andre fælles operationer eller i forbindelse med turistsæsonen eller en massebegivenhed.

1. DEFINITIONER

I denne henstilling forstås ved:

- a) »retshåndhævende myndighed«: den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 87, stk. 1, i TEUF
- b) »forfølgelse over grænserne«: en retshåndhævelsesoperation, hvorved personale fra en retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i den pågældende medlemsstat forfølger en eller flere personer og i forbindelse med denne forfølgelse passerer grænsen til en anden medlemsstat og fortsætter denne forfølgelse på en anden medlemsstats eller flere andre medlemsstaters område, efter at den eller de personer har passeret grænsen
- c) »observation over grænserne«: en retshåndhævende operation, hvorved personale fra en retshåndhævende myndighed i en medlemsstat som led i en strafferetlig efterforskning i den pågældende medlemsstat holder en eller flere personer under observation og fortsætter denne observation på en anden medlemsstats eller flere andre medlemsstaters område, efter at den eller de personer har passeret grænsen
- d) »fælles operationer«: retshåndhævelsesoperationer, herunder fælles patruljeringer og andre fælles operationer, på området offentlig orden, offentlig sikkerhed og kriminalitetsforebyggelse, der gennemføres i fællesskab af personale fra to eller flere medlemsstaters retshåndhævende myndigheder, og hvorved personale fra én medlemsstat handler på en anden medlemsstats område
- e) »centralt kontaktpunkt«: det nationale centrale organ, der er udpeget til at udføre det internationale retshåndhævelsessamarbejde i overensstemmelse med afsnittet »Generel ramme« i denne henstilling
- f) »politi- og toldsamarbejdscenter« eller »PCC-center«: en fælles retshåndhævelsesstruktur, der har til formål at udveksle oplysninger og yde støtte i forbindelse med andre retshåndhævelsesaktiviteter i indre EU-grænseområder, og som er oprettet af en medlemsstat på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler med en eller flere nabomedlemsstater, og som er beliggende i umiddelbar nærhed af grænserne mellem de berørte medlemsstater
- g) »statistikker«: andre oplysninger end personoplysninger, som indsamles af medlemsstaterne og indberettes til Rådet og Kommissionen i forbindelse med grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejdsoperationer, jf. afsnit 2.

2. FJERNELSE AF HINDRINGER FOR OPERATIONELT RETSHÅNDHÆVELSESSAMARBEJDE, NÅR RETSHÅNDHÆVENDE PERSONALE ARBEJDER I EN ANDEN MEDLEMSSTAT

2.1. Forfølgelse over grænserne:

- a) Det henstilles, at medlemsstaterne:
- i) sikrer, at de forner for kriminalitet, der kan give anledning til at foretage forfølgelse over grænserne og ind på deres område, omfatter de strafbare handlinger, der er anført i bilaget, og alle andre strafbare handlinger, der kan give anledning til udlevering eller overgivelse og, hvis det er i overensstemmelse med national ret, også for at unddrage sig de retshåndhævende myndigheders kontroller

⁽¹⁶⁾ EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2.

- ii) tillader foretagelse af forfølgelse over grænserne på deres område over land-, sø- og luftgrænser samt grænser ved indre vandveje
 - iii) tillader, at forfølgelser over grænserne kan fortsætte på deres område uden geografiske eller tidsmæssige begrænsninger, indtil personalet fra deres retshåndhævende myndighed kommer frem
 - iv) indsamler oplysninger og udarbejder statistikker om forfølgelser over grænserne foretaget af deres retshåndhævende myndigheder på årsbasis og indberetter disse statistikker til Rådet og Kommissionen; disse årlige statistikker omfatter:
 - antallet af foretagne forfølgelser over grænserne
 - de medlemsstater, på hvis områder forfølgelserne over grænserne blev foretaget
- b) Det henstilles, at medlemsstaterne tillader personale fra den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, der foretager forfølgelse over grænserne og ind på deres område, at gøre følgende:
- i) bære deres tjenestevåben og ammunition og andet tjenestudstyr
 - ii) anvende deres tjenestevåben i lovligt nødværge og til forsvar af andre i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret
 - iii) benytte særlige rettigheder i trafikken, der gælder i de medlemsstater, hvor forfølgelsen over grænserne finder sted
 - iv) i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret anvende deres GPS-systemer, så den retshåndhævende myndighed i denne anden medlemsstat kan spore køretøjerne hos det personale, der foretager forfølgelse over grænserne
 - v) anvende sikre realtidskommunikationsmidler på tværs af grænsen
- c) Det henstilles, at medlemsstaterne overvejer at tillade personale fra den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, der foretager forfølgelse over grænserne på deres område, at standse og midlertidigt tilbageholde en forfulgt i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i værtsmedlemsstatens nationale ret, herunder ved hjælp af tvang og fysisk magt, og giver ret til at foretage en sikkerhedsmæssig kropsvisitering, indtil personale fra den retshåndhævende myndighed i værtsmedlemsstaten kommer frem.

2.2. Observation over grænserne

- a) Det henstilles, at medlemsstaterne:
- i) tillader observation over grænserne på deres område for så vidt angår personer, der mistænkes for at forberede eller have begået eller deltaget i en eller flere af de strafbare handlinger, der er anført i bilaget, og alle andre strafbare handlinger, der kan give anledning til udlevering eller overgivelse, men også for så vidt angår personer, der kan føre til identifikation eller opsporing af sådanne mistænkte personer
 - ii) sikrer, at observation over grænserne kan gennemføres med henblik på at fastslå, om konkrete strafbare handlinger er blevet begået eller er under forberedelse
 - iii) tillader observation over grænserne og ind på deres område over land-, sø- og luftgrænser samt grænser ved indre vandveje
 - iv) tillader og letter indsamlingen af materiale på grundlag af fælles aftalte procedurer med henblik på mere effektivt at foretage observation over grænserne
 - v) udpeger en central myndighed eller myndigheder til koordinering af observation ind over og ud over grænserne, som skal være en del af eller arbejde tæt sammen med det centrale kontaktpunkt, og som skal være i stand til at behandle og indgive anmodninger om tilladelse 24 timer i døgnet alle ugens dage

- b) Det henstilles, at medlemsstaterne tillader personale fra den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, der foretager observation over grænserne og ind på deres område, at gøre følgende:
- i) bære deres tjenestevåben og ammunition og andet tjenesteudstyr
 - ii) anvende deres tjenestevåben i lovligt nødværge og til forsvar af andre i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret
 - iii) i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret anvende de tekniske midler, der er nødvendige for at foretage observation over grænserne, herunder GPS-sporingsanordninger, droner og lyd- og videoudstyr
 - iv) anvende sikre realtidskommunikationsmidler på tværs af grænsen.

2.3. Fælles operationer

- a) Det henstilles, at medlemsstaterne tillader personale fra den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, der er involveret i fælles operationer, som foretages på deres område, som minimum at gøre følgende, forudsat at tilsvarende beføjelser og tilsvarende udstyr, herunder uniformer, er tildelt personale fra deres egne retshåndhævende myndigheder:
- i) foretage identitetskontrol og midlertidigt tilbageholde enhver person, der forsøger at undgå identitetskontrol
 - ii) bære deres uniform, tjenestevåben, ammunition og andet tjenesteudstyr
 - iii) anvende deres tjenestevåben i lovligt nødværge og til forsvar af andre
 - iv) benytte sikre realtidskommunikationsmidler på tværs af grænsen eller stille andre muligheder for kommunikation på tværs af grænsen til rådighed; der bør med henblik herpå tages højde for de nødvendige tekniske forudsætninger for sikker realtidskommunikation
- b) Det henstilles, at medlemsstaterne koordinerer fælles operationer, i tilfælde hvor adskillige operationer foretages af deres retshåndhævende myndigheder
- c) Det henstilles, at medlemsstaterne på årsbasis indsamler oplysninger og udarbejder statistikker om fælles patruljeringer og andre fælles operationer foretaget af deres retshåndhævende myndigheder på andre medlemsstaters område og indberetter disse statistikker til Rådet og Kommissionen. Disse årlige statistikker omfatter:
- i) antallet af fælles patruljer og andre fælles operationer, der er foretaget
 - ii) de medlemsstater, på hvis områder de fælles patruljeringer eller andre fælles operationer blev foretaget.

3. POLITI- OG TOLDSAMARBEJDSCENTRE

- a) Det henstilles, at medlemsstater, som er vært for eller deltager i et PCC-center, sikrer, at PCC-centrene ud over deres eksisterende fokus på udveksling af oplysninger også udfører følgende opgaver:
- i) facilitering af, støtte til og, hvor det er relevant, koordinering af fælles patruljer og andre fælles operationer i indre EU-grænseområder

ii) bidrag til eller udarbejdelse af fælles analyser af grænseoverskridende kriminalitet, der er specifik for deres indre EU-grænseområde, og, hvor det er relevant, via det nationale centrale kontaktpunkt deling af sådanne analyser med relevante nationale myndigheder, andre medlemsstater og kompetente EU-agenturer og -organer, såsom Europol, den europæiske grænse- og kystvagt, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ⁽¹⁷⁾, og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), der blev oprettet ved Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom ⁽¹⁸⁾

iii) støtte til efterforskninger af grænseoverskridende kriminalitet, der begås i de indre EU-grænseområder

b) Det henstilles, at medlemsstaterne styrker det grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde og indfører bedste praksis for sådant samarbejde med deres nabolande på bilateral eller multilateral basis, herunder ved hjælp af fælles politistationer og PCC-centre.

4. EN STØTTEPLATFORM FOR FÆLLES PATRULJER OG ANDRE FÆLLES OPERATIONER

a) Det henstilles, at medlemsstaterne indfører en støtteplatform, som vil gøre det muligt uden videregivelse af personoplysninger at identificere og centralisere hver medlemsstats behov, med hensyn til at kunne organisere fælles patruljer eller andre fælles operationer:

i) på steder, der er af særlig betydning for forebyggelsen og bekæmpelsen af kriminalitet, såsom centrale kriminelle knudepunkter eller turistområder, der besøges af turister fra andre medlemsstater

ii) i forbindelse med forsamlinger af store menneskemængder og store begivenheder, der sandsynligvis vil tiltrække besøgende fra andre medlemsstater, såsom store sportsbegivenheder eller internationale topmøder

iii) i koordinering med EU-civilbeskyttelsesmekanismen og navnlig Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) ⁽¹⁹⁾ i tilfælde af katastrofer eller alvorlige ulykker.

b) Det henstilles, at medlemsstaterne:

i) giver støtteplatformen oplysninger om deres behov og omstændighederne for anmodningen om at opretholde den offentlige orden og sikkerhed og forebygge strafbare handlinger

ii) udpeger et relevant kontaktpunkt som nationalt kontaktpunkt for sådanne fælles patruljer og andre fælles operationer og videregivelse af relevante oplysninger, afhængigt af de fælles operationers karakter.

5. SIKRING AF EFFEKTIV ADGANG TIL OPLYSNINGER OG KOMMUNIKATION

a) Det henstilles, at medlemsstaterne sikrer, at det personale fra deres retshåndhævende myndigheder, der er involveret i det grænseoverskridende operationelle retshåndhævelsessamarbejde, der er omfattet af denne henstilling, og som udfører aktioner på en anden medlemsstats område:

i) har sikker fjernadgang til deres egne nationale databaser og til EU-databaser og internationale databaser via ESP, jf. EU-retten og deres nationale ret, således at de på en anden medlemsstats område som led i grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde kan udføre deres retshåndhævelsesopgaver, såsom at foretage identitetskontrol

ii) kan anvende sikre realtidskommunikationsmidler, der kan fungere på en anden medlemsstats område, således at de kan kommunikere direkte med den retshåndhævende myndighed i deres medlemsstat og med personale fra de retshåndhævende myndigheder i den eller de andre berørte medlemsstater.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20).

⁽¹⁹⁾ I krise- og nødsituationer (hovedsagelig i forbindelse med katastrofer eller store ulykker) kan enhver berørt medlemsstat eller ethvert berørt tredjeland anmode om civilbeskyttelse eller humanitær bistand via EU-civilbeskyttelsesmekanismen. ERCC koordinerer, faciliterer og medfinansierer så medlemsstaternes reaktion på anmodningen om.

- b) Det henstilles, at medlemsstaterne sikrer direkte kommunikation i realtid på tværs af grænserne ved enten at gøre brug af tekniske løsninger, der skal stilles til rådighed af f.eks. Europol, særlige ekspertgrupper eller EU-finansierede projekter, eller ved at forbinde legacysystemer med nabomedlemsstater.

6. FÆLLES UDDANNELSE OG FAGLIG UDVIKLING RELATERET TIL GRÆNSEOVERSKRIDENDE OPERATIONELT RETSHÅNDHÆVELSESSAMARBEJDE

Det henstilles, at medlemsstaterne:

- a) medtager muligheden for et kursus om grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde i grunduddannelsen for at gøre elever på retshåndhævelsesområdet bekendte med den europæiske retshåndhævelseskultur
- b) i det omfang, det med rimelighed kan lade sig gøre inden for de nationale strukturer, sammen med nabomedlemsstater at etablere fælles grunduddannelse og udvekslingsprogrammer for deres elever på retshåndhævelsesområdet vedrørende grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde
- c) søger i samarbejde med Cpol på medlemsstaternes anmodning at tilrettelægge eller tilpasse deres nationale kurser om grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde, som skal bruges til fortsat national uddannelse for så vidt angår faglig udvikling af det retshåndhævende personale
- d) opretter fælles løbende faglige udviklingskurser og -initiativer for det retshåndhævende personale med henblik på tilegnelse af færdigheder og viden vedrørende grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde, navnlig hvad angår relevant ret, regler for deltagelse, værktøjer, teknikker, mekanismer, procedurer og bedste praksis
- e) bestræber sig på at tilrettelægge og tilbyde karriereforløb for retshåndhævende personale, der har gennemført fælles grunduddannelse, udvekslingsprogrammer eller specifikke kurser i grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde
- f) tilbyder personale fra de retshåndhævende myndigheder, der sandsynligvis vil være involveret i grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde, sprogundervisning og uddannelse i operationelle procedurer, forvaltningsret og strafferet, strafferetlige procedurer i andre medlemsstater og hvilke myndigheder, der skal kontaktes i andre medlemsstater
- g) under behørig hensyntagen til medlemsstaternes behov søger at tilpasse deres uddannelsesportefølje til de prioriteter vedrørende grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde, der er fastsat i EU-STNA
- h) informerer Cpol om deres behov for uddannelse i relation til grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde og støtter relevante Cpolaktiviteter, så Cpol kan bidrage til uddannelsen af retshåndhævende personale
- i) overvejer muligheden for at skabe omfattende og langsigtede paneuropæiske fælles uddannelses- og udvekslingsprogrammer for elever på retshåndhævelsesområdet og retshåndhævende personale i felten vedrørende grænseoverskridende operationelt retshåndhævelsessamarbejde.

7. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- a) Det henstilles, at medlemsstaterne drøfter og arbejder videre med de spørgsmål, der er omfattet af denne henstilling, navnlig spørgsmål vedrørende dens gennemførelse
- b) Det henstilles, at medlemsstaterne gør fuld brug af den finansielle støtte, der stilles til rådighed gennem instrumentet for finansiell støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014⁽²⁰⁾ (Fonden for Intern Sikkerhed — Politi), for at forbedre og intensivere det grænseoverskridende operationelle samarbejde

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiell støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af Rådets afgørelse 2007/125/RIA (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 93).

- c) Det henstilles, at medlemsstaterne, når de gennemfører denne henstilling, så snart det med rimelighed er muligt efter datoen for dens vedtagelse og, hvor det er relevant, indleder en revision af deres nationale regler og af bilaterale og multilaterale aftaler om operationelt retshåndhævelsessamarbejde med andre medlemsstater
- d) Det henstilles, at Kommissionen senest to år efter datoen for vedtagelsen af denne henstilling vurderer, hvordan medlemsstaterne har fulgt denne henstilling, og efter at have hørt medlemsstaterne offentliggør en rapport og fremlægger den for Rådet.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. juni 2022.

På Rådets vegne
É. DUPOND-MORETTI
Formand

BILAG

Liste over strafbare handlinger omhandlet i punkt 2.1 og 2.2

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- korruption, herunder bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader Unionens finansielle interesser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾
- hvidvask af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og -varieteter
- menneskesmugling
- manddrab og grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskeorganer og -væv
- bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligning og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstoffremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjålne køretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- kapring af skibe/fly/rumfartøjer
- sabotage.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).